

A romantic sunset scene framed by a large, clear water bubble. Inside the bubble, a couple is silhouetted against a bright, glowing sun as they watch the sunset over the ocean. Several birds are seen flying in the sky within the bubble. The background outside the bubble shows a colorful sunset sky with pink, orange, and blue hues, and the ocean surface with gentle ripples.

ကိုကိုအမုန်းများဖြင့်
ကန်ထားသော

မေပျိုကလေး

ကိုကိုအမုန်းများဖြင့်ကာရံထားသော မေပျိုကညာ

မီးရောင်ဖျဖျလေးသာ ရှိနေသော ခြံဝင်းကျယ်ကြီးအထက်က မြင့်မားလွန်းလှတဲ့ အုတ်တံတိုင်းကြီးအနားသို့ တရွေ့ရွေ့တိုးကပ်လာသော မိန်းမငယ်လေး တစ်ယောက် ဂါဝန်လေးကို လက်တစ်ဖက်ကမထားကာ နဖူးထပ်ကချွေးလေးတွေကို သုတ်ရင်း အုတ်တံတိုင်းကြီးကို အသာမှီပြီးထိုင်နေလိုက်သည်။

အရင်နေ့တွေဆို အုတ်တံတိုင်းအထက်က သံဆူးကြိုးတွေမှာ ၂၄နာရီ လျှပ်စီးလွှတ်ထားတတ်ပေမဲ့ ဒီနေ့မှ နတ်ပန်းပဲကံကောင်းနေသလား မပြောတတ် ... ပုံမှန်အချိန်ဆို လင်းထိန်နေတဲ့ ခြံဝင်းကျယ်ကြီးကလည်း မီးရောင်သိပ်မရှိသလို ညဘက်ခြံထဲ ကင်းလှည့်နေတဲ့ စနိုက်ပါသမားတွေနဲ့ အင်းခွေးကြီးတွေကလည်းမရှိ ...

ဒါတင်မဟုတ်သေး ညနေက ကိုကိုနဲ့ကိုစိုင်းပြောနေပုံအရ ချို့ယွင်းချက်တစ်ခုကြောင့် လျှပ်စီးပတ်လမ်း ပြတ်တောက်နေကြောင်း သိရ၍ ... ဒီနေ့မှာထွက်ပြေးဖို့ နတ်ပန်းကြံစည်ခဲ့တာပင်...။

ဒါပေမဲ့ မြင့်မားလှတဲ့ အုတ်တံတိုင်းကြီးကို မော့ကြည့်ရင်း နတ်ပန်းမျက်နှာလေး တစ်ချက်ငိုငံသွားရ၏ ...

"ဒီလောက်အမြင့်ကြီးကို ငါဘယ်လိုရအောင် တက်ရမှာလဲ ..."

"ဖျောက် ... ဖျောက် ... ဖျောက် ..."

နတ်ပန်းတွေနေတာ မဆုံးသေး လက်ဖြောက် သုံးချက်တီးလိုက်တဲ့ အသံ အဆုံးမှာ ခြံဝင်းတစ်ခုလုံး လင်းထိန်သွားရုံသာမက ဘေးပတ်ပတ်လည် မှာ ဝိုင်းထားတဲ့ စနိုက်ပါသမားများကြောင့် အသက်ပင် ကောင်းကောင်းမ ရှူရဲ

"မင်းဘယ်ဆိုးလို့လဲ နတ်ပန်း ..."

"ဟင် ... ကိုကို ..."

ဘောင်းဘီအိတ်ကပ်ထဲ လက်ကိုနှိုက်ကာ တရွေ့ရွေ့တိုးကပ်လာတဲ့ ကိုကို ရဲ့ခြေလှမ်းတွေကြောင့် နတ်ပန်းအလိုလို နောက်ဆုတ်မိလျက်သား ... ကိုကို ရဲ့မျက်နှာက ပြုံးနေပေမဲ့ ထိုအပြုံးတွေကို နတ်ပန်းသေအောင် ကြောက်သည်။ ပြုံးနေတယ်ဆိုတိုင်း စိတ်ကြည်နေတဲ့အထဲ ကိုကိုမပါ ... ။

"အင့်ကို ... ကိုကိုလွှတ်ပါ"

ဘေးနားကို ချက်ချင်းရောက်လာပြီး နတ်ပန်းရဲ့လည်ပင်းကို ညှစ်ထား တာမို့ မျက်ရည်ကြည်လေးတွေ ဝဲလာလေသည်။

"မင်းအရမ်း ထွက်ပြေးချင်နေတယ် ဟုတ်လား နတ်ပန်း ...။ ဒီလောက် ထွက်ပြေးချင်နေတဲ့ မင်းရဲ့ခြေထောက်တွေကို ရိုက်ချိုးထားရမှာလား ... ဟမ် မင်းပြောစမ်း"

"မလုပ်ပါနဲ့ ... နတ်ပန်း နောက်တစ်ခါ ထွက်မပြေးတော့ပါဘူး။ တောင်းပန်ပါတယ် ... လက်ကိုလွှတ်ပေးပါနော်။ နတ်ပန်း အသက်ရှူမဝ တော့ဘူး ..."

"တောက်"

နတ်ပန်းရဲ့အပြောကြောင့် မညှာမတာ ဆောင့်တွန်းလိုက်ရာ မြေပြင်ပေါ်

သို့ အလဲလဲအပြုပြု ဖြစ်သွားရ၏။

"ဒီအိမ်ကနေထွက်ပြေးပြီး ငါ့ကိုအလုပ်ရှုပ်စေတဲ့ မင်းကို ငါဘယ်လို အပြစ်ပေးရမလဲပြောစမ်း ... မင်းကြောင့် ငါလေ့ကျင့်နေတာတွေ ပျက်စီး ကုန်ပြီ ... အဲဒီတော့"

အစ်ကိုကြီးရဲ့စကားကြောင့် ဒီတစ်ခါ တုန်လှုပ်သွားတာက စိုင်းကိုယ်တိုင် ပင် ... မဟုတ်မှ မမလေးကိုများ။

"စိုင်း ... သူ့ကိုပစ်မှတ်နေရာမှာ ကြိုးချည်ထားလိုက်"

"မလုပ်ပါနဲ့ကိုကို ... နတ်ပန်း တောင်းပန်ပါတယ်။ အဲဒီ ... အဲဒီနေရာမှာ တော့ နတ်ပန်းကိုမထားပါနဲ့နော်။ နတ်ပန်းကြောက်လို့ပါ ..."

"စိုင်း ... မင်းငါပြောနေတာ မကြားဘူးလား"

"နတ်ပန်းတောင်းပန်ပါတယ် ... နောက်တစ်ခါ မလုပ်တော့ပါဘူး"

လက်အုပ်ကလေးချီကာ အစ်ကိုကြီးရဲ့ခြေသလုံးကို ဖက်ရင်း တောင်းပန် နေတဲ့ မမလေးနတ်ပန်းကို ကြည့်ရင်း သနားမိပေမဲ့ အစ်ကိုကြီးရဲ့အမိန့်ကို မလွန်ဆန်နိုင်သူမို့ ...

"မမလေး ... ကျွန်တော်ကိုယ်တိုင် ခေါ်တာထက် မမလေး ကိုယ်တိုင်သွား တာက ပိုကောင်းမယ်ထင်ပါတယ်"

"ဟင့်အင်း ... နတ်ပန်းမသွားဘူး။ ကြောက်တယ် ... မသွားချင်ဘူး"

"အဲဒီလိုဆိုရင်တော့ ကျွန်တော့်ကိုခွင့်လွှတ်ပါ မမလေး ..."

စိုင်းရဲ့ပခုံးပေါ်မှာ ရုန်းရင်းပါသွားတဲ့ သူမလေးကို ကြည့်နေတဲ့အကြည့် တွေက စူးရဲနေမိမှာအမှန် ...

စိုင်းရဲ့မြန်ဆန်မှုကြောင့် အချိန်ခဏအတွင်း အိမ်ရှေ့မှာရှိနေတဲ့ ပစ်မှတ် နေရာမှာ နတ်ပန်းဆိုသည့်သူမ ရောက်နေပြီမို့ ... သူမအနားသို့သွားကာ

"မင်းကြောင့် ငါ့ရဲ့လေ့ကျင့်ချိန်တွေ ပျက်ကုန်ပြီ ... ဒါမင်းရဲ့အပြစ်ဒဏ်"

"နတ်ပန်းရဲ့ကိုကိုဇနီး ဟုတ်ပါတယ်နော် ... နတ်ပန်းအသက်ရှင်လာတဲ့ တစ်လျှောက်မှာ ... ဘယ်ယောက်ျားကမှ ကိုယ့်ဇနီးကို အခုလိုအပြစ်ပေးတာ မမြင်ဖူးဘူး"

အကြည့်စိမ်းစိမ်းလေးတွေနဲ့ သေမင်းရဲ့မျက်နှာကို စိုက်ကြည့်ကာ ပြောလိုက်တဲ့ နတ်ပန်းကြောင့် ပါးနှစ်ဖက်ကိုညှစ်လိုက်ပြီး ...

"မင်းအကြည့်တွေကို ပြင်လိုက် နတ်ပန်း ... ဒါငါ့ပိုင်နက်၊ ငါ့နေရာ ငါကြိုက်သလို အပြစ်ပေးပိုင်ခွင့်ရှိတယ် ... မင်းဘာမှပြောပိုင်ခွင့်မရှိဘူး ... ငြိမ်ငြိမ်နေ ငါ့ပစ်မှတ်က ဒီပန်းသီး ... အဲဒီလိုမဟုတ်ပဲ မင်းသာငြိမ်ငြိမ်မနေဘူးဆိုရင် ငါ့ပစ်မှတ်က မင်းရဲ့နဖူးဖြစ်သွားလိမ့်မယ်"

ထိုစကားတစ်ခွန်းသာ ပြောရင်း နတ်ပန်းနဲ့ခပ်လှမ်းလှမ်းမှာ သွားရပ်နေတဲ့ကိုကို ... လက်ကိုဖြန့်လိုက်တော့ ဘေးမှာအဆင်သင့်ရပ်နေတဲ့ ကိုစိုင်းထည့်ပေးလိုက်တဲ့ pistolကိုမြင်လိုက်ရတဲ့ အချိန် နတ်ပန်းရဲ့ကိုယ်လေးက တဆတ်ဆတ်တုန်လာသည်။

"ဒိုင်း"

တိတ်ဆိတ်နေတဲ့အချိန်မှာ ထွက်ပေါ်သွားတဲ့ သေနတ်သံကြောင့် အကုန်လုံး ကြောင်သွားမိသည် ... အားလုံးရဲ့အထင်ကတော့ မမလေးကို တကယ်မပစ်လောက်ဘူး ဆိုပေမဲ့ ... အစ်ကိုကြီးပစ်လိုက်တာ မမလေးရဲ့ ခြေထောက်ကို ...။

"အားး ရှင် ... ရှင်"

"ဘာလဲ မင်းကငါ့ကို အပြစ်ပြောမလို့လား ... ထွက်ပြေးတဲ့မင်းရဲ့ ခြေထောက်တွေကို နည်းနည်းတော့ အပြစ်ပေးသင့်တယ်လား ..."

မေးတစ်ချက် ဆတ်ပြကာ နတ်ပန်းကိုမေးလိုက်တဲ့ ကိုကိုရဲ့မျက်နှာက ချောသည်ဆိုပေမဲ့ နတ်ပန်းအတွက်တော့ ကြောက်မက်ဖွယ်အတိ ... အခုလို မလုပ်လောက်ဘူးလို့ ထင်ထားခဲ့ပေမဲ့ စာနာစိတ်မရှိတဲ့ ကိုကိုပစ်မှတ်က နတ်ပန်းရဲ့ခြေထောက် ဖြစ်စေခဲ့သည် ...။

"ရှင်ရက်စက်တယ်ကိုကို ... နတ်ပန်းလေ ကိုကိုနဲ့နေတာကြာလေ ကိုကို ကို ကြောက်လာလေပဲ ..."

"ဟက် ငါ့ကိုရက်စက်တယ် ဟုတ်လား။ ဒီလောက်လေးက အပြစ်ပေး တယ်လို့ မဆိုသာသေးပါဘူး ... မင်းကြောင့် ငါ့ရဲ့လေကျင့်ချိန် ပျက်သွားလို့ ပြန်ပြီးလေ့ကျင့်ရုံပဲ တကယ့်အပြစ်ပေးတာက အခုမှစမှာ ... မင်းတစ်ညလုံး ဒီမှာရပ်နေရမယ် ..."

"ဒီလောက်အပြစ်ပေးတာကို မလုံလောက်သေးဘူးလား။ ဒီနားမှာတစ်ည လုံး ရပ်နေမှ နတ်ပန်းအပေါ် ကိုကိုစိတ်ပြေမယ်ဆိုရင် ရပ်နေပါ့မယ် ..."

"စိုင်း ... မီးတွေအကုန်မှိတ်ပြီး ခြံထဲကို ခွေးတွေအကုန်လွှတ်ထား ... ကျန် တဲ့လူတွေနားလို့ရပြီ"

အမှောင်နဲ့ခွေးကို ကြောက်တဲ့နတ်ပန်းအတွက်တော့ ကိုကိုအပြစ်ပေး နည်းတွေက ထိရောက်ပါသည် ... ဒီညတော့ နတ်ပန်းအတွက် ငရဲကျနေတဲ့ ဆိုပေမဲ့ နှလုံးသားမရှိတဲ့ကိုကိုနဲ့ သူ့လူတွေကတော့ နတ်ပန်းဘေးမှာ တစ် ယောက်မှမရှိတော့။

တဖြည်းဖြည်း မှောင်သည်ထက်ပို၍ မှောင်လာတဲ့ညအမှောင်ကြောင့် ကြောက်လွန်း၍ တသိမ့်သိမ့်ရှိက်ငိုနေရင်း အသက်ရှူပင်မဝတော့ ... နတ်ပန်းရဲ့ဘေးကို ခဏခဏတိုင်းလိုလို ရောက်လာတဲ့ အင်းခွေးကြီးတွေ

ကြားမှာ ကူကယ်ရာမဲ့ ... ခြေထောက်က သေနတ်ဒဏ်ရာက တဆစ်ဆစ် ကိုက်လာတဲ့အပြင် ရုတ်တရက်ကြီး ရွာချလာတဲ့မိုးရေတွေကြား နတ်ပန်း အမြင်အာရုံတွေ ဝေဝါးကုန်သည်။

အိပ်ပျော်နေရာမှ တစ်မိမိမိအေးလာတာမို့ မိုးရွာပြီဆိုတဲ့အသိနဲ့ ပြတင်းပေါက် ဘေးကိုသွားကာ လိုက်ကာလေးကို ဘေးသို့နည်းနည်းဆွဲကာ ကြည့်လိုက်တော့ မိုးရေတွေအောက်မှာ ခေါင်းငိုက်စိုက်ကျနေတဲ့ နတ်ပန်းကြောင့်

"မင်းအရမ်း ခေါင်းမာလွန်းတယ် နတ်ပန်း ... ဘာကြောင့်များ ထွက်ပြေး ချင်နေရတာလဲ ..."

နက်မှောင်ပြီး စူးရှနေတဲ့ မျက်လုံးအစုံက မိုးရေတွေကြားထဲက သူမလေးကို မျက်မှောင်ကြီးကြုတ်ကာ ကြည့်လိုက်ပြီး ခြေလှမ်းတွေက အခန်းအပြင်သို့ ...။

"သခင်လေး ... နတ်ပန်းကို"

"ကျွန်တော် သွားခေါ်လာမယ် ကြီးမြ ... သူ့အခန်းထဲမှာ စောင့်နေပါ ..."

"ဟုတ်ကဲ့သခင်လေး"

ခြေလှမ်းကျဲကြီးတွေနဲ့ အနားကထွက်သွားတဲ့ သခင်လေးက ဒေါ်မြနားမလည်နိုင်တဲ့ လူထဲမှာ တစ်ယောက်အပါအဝင် ဖြစ်သည်။

မနက်မိုးလင်း မျက်လုံးကိုဖွင့်လိုက်တော့ နတ်ပန်းရောက်နေသည်က ခြံထဲတွင်မဟုတ်ဘဲ အခန်းထဲမှာဖြစ်နေတာမို့ ခုတင်ပေါ်က ချက်ချင်းဆင်းလိုက်ကာ အပြင်ကိုထွက်ဖို့ ပြင်လိုက်ပေမဲ့ တံခါးနားမရောက်ခင် စူးခနဲ နာကျင်သွားရတဲ့ ခြေထောက်က နာကျင်မှုအပြင် ခြေထောက်ကလည်း

လေးနေသည်မို့ ... ညကဒဏ်ရာကို သတိရမိကာ ... အောက်ကိုငုံကြည့်
လိုက်မိတော့ ပျက်ယွင်းသွားတဲ့ မျက်နှာလေး

"နတ်ပန်း.. ... နိုးလာပြီလား"

"မမသီရိ ... ဒါကဘာလဲဟင် နတ်ပန်းကို ဘာလို့ အခုလိုချည်ထားရတာ
လဲ ..."

ခြေထောက်နှစ်ဖက်လုံးမှာ ချည်ထားတဲ့ သံကြိုးကိုထိုးပြရင်း မျက်ရည်
များနှင့် မေးနေတဲ့နတ်ပန်းကို သနားမိပေမဲ့ ...

"လာနတ်ပန်း.. ... ဒီမှာခဏထိုင်ဦးနော်"

နတ်ပန်းရဲ့လက်နှစ်ဖက်ကနေ အသာတွဲကာ ခုတင်ပေါ်ထိုင်စေပြီးမှ

။

"မမသီရိ ... ဒါကလေ ကိုကိုလုပ်ခိုင်းထားတာမလား။ ဘာလို့လဲဟင်
နတ်ပန်းကို အခုလိုအပြစ်ပေးရလောက်တဲ့ အထိ ကိုကိုကနတ်ပန်းကို မုန်း
နေတာလား"

"မဟုတ်ပါဘူးကလေးရယ် ... သခင်လေးက နတ်ပန်းကို လုံခြုံစေချင်လို့
ပါ"

"မဟုတ်ဘူး ... ကိုကိုက နတ်ပန်းကိုသတ်မှာ။ နတ်ပန်း ကိုကိုကိုကြောက်
တယ် ... ဟီးီးးးသူ ... သူကလေ နတ်ပန်းကို အမှောင်ထဲမှာထားတယ်။
ပြီး ... ပြီးတော့လေ သေနတ်နဲ့လည်း ပစ်တယ်"

ရှိုက်သံတွေနဲ့ စကားသံတွေရောထွေးကာ ကိုယ်လုံးကပါ တ
ဆတ်ဆတ်တုန်နေသည်မို့ နတ်ပန်း ဘယ်လောက်ကြောက်နေမလဲ ဆိုတာ
က သိသာလှစွာ ... အသက်၁၈နှစ်ကျော်ကျော်သာ ရှိသေးသည့်နတ်ပန်း
အတွက် ဒီလိုအခြေအနေက ဆိုးရွားလွန်းနေသည်။

"မငိုပါနဲ့တော့နတ်ပန်းရယ် ... အခုတော့ဖျားနေတာ။ ငိုရင် ခေါင်းတွေ ကိုက်နေလိမ့်မယ်နော်။ မုန့်လေးစားလိုက်ပြီးရင် ဆေးသောက်ပြီး ပြန်အိပ် လိုက်နော်"

"ဟင် ... အဲဒါဆိုသန့်ရှင်းရေးတွေက ဘယ်သူလုပ်မှာလဲ။ မဖြစ်ဘူး ... အဲ ဒါတွေမပြီးရင် ကိုကိုကနတ်ပန်းကိုရိုက်မှာ"

သူ့စကားကို အလန့်တကြား ငြင်းလိုက်သည်မို့ ...

"မရိုက်ပါဘူးနတ်ပန်းရယ် ... သခင်လေးက နတ်ပန်းကို နားခိုင်းထား တယ်။ ခဏနေကျရင် သူလာလိမ့်မယ်"

"မလာနဲ့ ... နတ်ပန်းသူ့ကိုကြောက်တယ်။ နတ်ပန်းကိုမထားခဲ့ပါနဲ့နော်။ သူနဲ့နှစ်ယောက်တည်း မနေရဲလို့ပါ"

"အင်း ... အင်းပါနတ်ပန်းရယ်။ အခုတော့ မုန့်လေးစားလိုက်နော်"

"မစားချင်ဘူး ... ဗိုက်လည်းမဆာဘူး"

"ငါကကျွေးရင်စားမှကြိုက်တာ နတ်ပန်း ..."

တံခါးဝကနေ ဟိန်းထွက်လာတဲ့အသံကြောင့် နတ်ပန်းကိုယ်လေး ဆတ်ခနဲတုန်သွားရပြီး ... ဘေးကမမသိရီအနားသို့ တိုးကပ်သွားမိသည်။

"စား ... အဲဒီပန်းကန်ထဲကမုန့်တွေ တစ်ခုမှမကျန်အောင်။ ပြီးရင်ဆေး သောက် ... ဆေးသောက်ပြီးရင်အိပ်တော့"

နတ်ပန်းဘေးမှာဝင်ထိုင်ကာ တစ်ခုပြီးတစ်ခု အမိန့်ပေးနေသည့် ကိုကိုကို ကြောက်လွန်း၍ စကားပင်ပြန်မပြောနိုင် ရှိက်ငိုနေရာမှ ...

"မင်းငိုနေတာလားနတ်ပန်း ...။ အဲဒီမျက်ရည်တွေကို နောက်ထပ်မမြင် ချင်ဘူး ...။ သီရိ ... မင်းထွက်သွားလို့ရပြီ"

"မသွားပါနဲ့မမရယ် ..."

"အာသာဝတီ ..."

ဘေးနားကနေထသွားဖို့ ပြင်နေတဲ့ မမသီရိရဲ့လက်ကို ဆွဲလိုက်ပေမဲ့ ကိုကို ရဲ့ဒေါသသံကြီးကြောင့် လက်ကအလိုလို ဖြေကျသွားမိသည် ...။

"နောက်တစ်ခေါက် ထပ်ပြောမယ်နတ်ပန်း ...။ မင်းမျက်ရည်တွေကို အခု ချက်ချင်း သုတ်လိုက် ... ရှိုက်သံတောင် ထွက်မလာစေနဲ့။ ငါပြောတာ နားလည်လား ..."

"ဟုတ် ..."

သူ့အမိန့်အတိုင်း မျက်ရည်များကို ကပျာကယာသုပ်ပစ်ကာ ပါးစပ် ကလေးကို လက်ဝါးနှင့်အတင်းပိတ်ကာ ရှိုက်သံမထွက်ဖို့ ကြိုးစား နေသည်။

"မင်းနောက်တစ်ခါ ထွက်ပြေးဦးမှာလား နတ်ပန်း"

"မ ... မပြေးတော့ပါဘူး။ နတ်ပန်းကို မသတ်ပါနဲ့နော် ... ကိုကိုခိုင်းတာ အားလုံးလုပ်ပေးပါ့မယ်"

"သေချာလား.. ... အဲဒါဆို ဒီမုန့်တွေအကုန်စား"

"ဟုတ် ..."

ခေါင်းလေးတစ်ချက်ညိတ်ကာ ပန်းကန်ထဲကမုန့်တွေကို ပါးစပ်ထဲ ထိုး ထည့်နေတာမို့ သေမင်းရဲ့မျက်နှာအထက် မဲ့ပြုံးတစ်ခု ဖြစ်ထွန်းလာရသည်။

"မင်းရဲ့ဒီလိုအခြေအနေကိုမြင်ရင် မင်းအစ်ကို ဘယ်လောက်ခံစားနေရမလဲ ငါသိချင်တယ် ..."

"ကိုကို ... ကိုကိုကိုသတ်မလို့လား။ ဘာလို့လဲ ကိုကိုမှာ ဘာအပြစ်ရှိလို့လဲ ..."

"ဘာအပြစ်ရှိလို့လဲ ... ဟုတ်လား သိပ်ကိုရှိတာပေါ့ ... မင်းအစ်ကိုရဲ့ ရမ္မက်

တွေကြောင့် အပြစ်မရှိတဲ့ ငါ့ညီမလေးရဲ့ အသက်ကို ဆုံးရှုံးခဲ့ရတယ်။ အချစ်ကလွဲရင် ဘာမှမသိတဲ့ ငါ့ညီမလေးက ... မင်းအစ်ကိုကြောင့် အသက်သေဆုံးသွားခဲ့ရတယ်။ ငါ့ညီမလေး သေသွားခဲ့ပေမဲ့ မင်းတို့မောင်နှမကတော့ ပျော်နေနိုင်တာ ဘယ်တရားကျမလဲ"

"အဲဒါကြောင့် ... ကိုကိုက နတ်ပန်းကို လက်ထပ်ခဲ့တာလား"

"ဒါပေါ့ ... ဘာလဲ ငါကမင်းကိုချစ်လို့ လက်ထပ်ခဲ့တယ်များ ထင်နေလား ... မင်းတစ်ခုသိထားနတ်ပန်း ... မင်းကငါ့အတွက်တော့ အသုံးချခံသက်သက်ပဲ ... မင်းကိုအသုံးချပြီး ညီမတစ်ယောက် ဆုံးရှုံးလိုက်ရတဲ့ ခံစားမှုကို မင်းရဲ့အစ်ကို ပြန်ခံစားစေရမယ်"

"ကိုကိုကအရမ်းကြောက်ဖို့ ကောင်းတာပဲနော် ... အတ္တကြီးလွန်းတယ်။ ကိုကိုတို့နှစ်ယောက်ရဲ့ ရန်ငြိုးတွေကြောင့် နတ်ပန်းကို အခုလိုနှိပ်စက်တာပေါ့ ... ရှင့်ကို နတ်ပန်းကြောက်တယ် ..."

"မင်းငါ့ကို အမြဲတမ်းကြောက်နေရမှာ ... မင်းမှာ ရွေးချယ်ပိုင်ခွင့်မရှိဘူး ..."

ကိုကိုရဲ့စကားအောက်မှာ နတ်ပန်းရဲ့နှလုံးသားတစ်ခုလုံး စုတ်ပြတ်သွားပါပြီ ... အရင်ကလို ပေါ့ပေါ့ပါးပါးနဲ့ လူငယ်ဆန်ဆန် လွတ်လွတ်လပ်လပ် နေတတ်တဲ့ ကိုကိုက လက်ထက်ပွဲအပြီးမှာ တခြားလူတစ်ယောက်လို ပြောင်းလဲသွားခဲ့သည် ... မယုံကြည်နိုင်စွာနဲ့ပဲ နောက်ထပ်သိလိုက်ရတာတစ်ခုက နတ်ပန်းအတွက် ချစ်ရသူကိုကိုက မှောင်ခိုလောကမှာ ဘုရင်တစ်ဆူ ဆိုတာကိုပင် ...။

ဒါဆို မိဘတွေမရှိပေမဲ့ နတ်ပန်းကိုမပူမပင်နဲ့ ချမ်းချမ်းသာသာ ထားခဲ့တဲ့ ကိုကိုကရော။
